

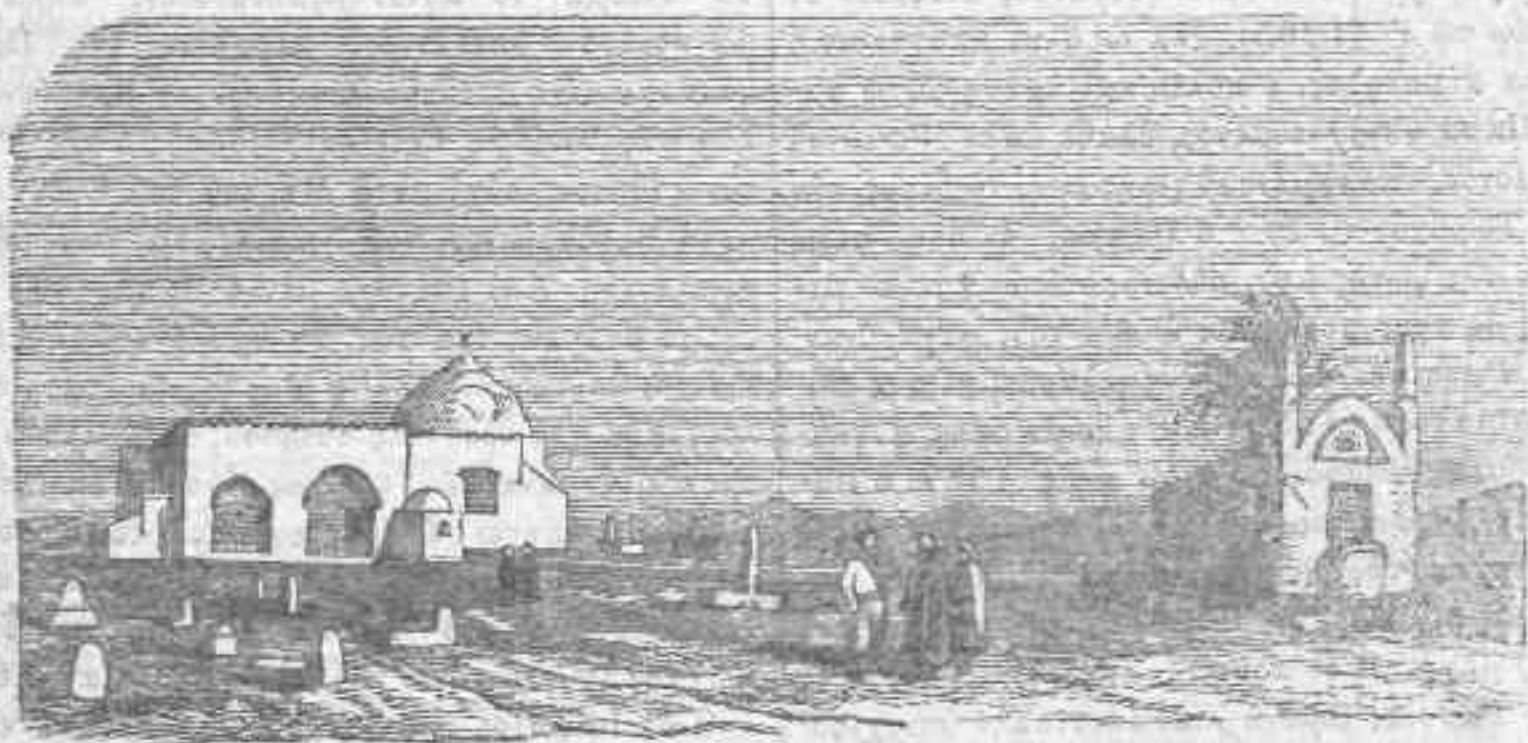
ἀνέγνω τὸν ὄρον, ἡ μᾶλλον τὸ παπικὸν θέσπισμα τῆς ἐν Φλωρεντίας συνόδου, πάντες Ἐπίσκοποι τε καὶ λαὸς συνεσχέθησαν τὴν φωνὴν ὑπὸ τῆς ἀκρας ἀγανακτικῆτος. Τότε, ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ καὶ βαθεῖα εὐγῇ ἠκούσθη ἡ τοῦ Μεγάλου Ἡγεμόνος φωνή, ἥτις καταπολεμήσασα τὸν ὄρον, καὶ τὸν Ἰσιδώρον λυμεῖνα τῆς ὀρθοδοξίας ἀποκαλέσασα, συνεκάλεσε σύνοδον, ἥτις καθήρεσεν αὐτὸν καὶ κατέκλεισεν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Τσουδόβου (275, B), ὅπως μετακληθεὶς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἀληθῆ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἀλλ' ὁ Ἰσιδωρος ἐδραπέτευσε καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην, ἐνθα τῇ τοῦ Καρδινάλιου περιουσιθεῖς πορφύρα συνεκάθησε καὶ ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν ἱερέων τούτων πριγκίπων μετὰ τοῦ Βησσαρίωνος.

Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡ Ῥώμη ἀκλόνητος ἔμενεν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς καὶ τὰς ματαίας περιβαλλενέλιπιδας, ἃς ἔτι καὶ νῦν ὑποθάλλει καὶ εἰς τὸ μέλλον οὐ παύσεται ὑποθάλλουσα. Ἀλλ' ἡμεῖς θαρρόντως λέγομεν, ὅτι εἰ ὁ Θεὸς συναντελήρθη τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὅτε τὰ δύο ὀρθόδοξα Κράτη ὑπὸ παντοίων δυστυχιῶν κατετρώχοντο καὶ ὡς χεῖμαρροι κοχλάζοντες αὐτὰ κατέκλυζον, ἐνθεν μὲν οἱ Μογόλοι καὶ Τάταροι, ἐνθεν δὲ οἱ Τούρκοι, θέλει ἄρά γε ἡ δεξιὰ Αὐτοῦ ἐγκαταλείψει ἀπροσάτευτον τὴν ἱερὰν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν νῦν ὅτε ἐπὶ δύο ἰσχυρῶν στηρίζεται στύλων, τῶν ὅπλων τῆς Ῥωσσίας καὶ τῶν φώτων τῆς Ἑλλάδος, νῦν ὅτε ὁ ἱερός τῶν ὀρθοδόξων σπανὸς δύο κοσμεῖ στέμματα, νῦν ὅτε ὁ Πάπας οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἀσφαλὴς ἐστίν.

Ἡ δ' ἀληθὴς θρησκεία οὐδένα φοβηθῆναι ἔχουσα οὐδένα ὑποβλίπτει, ἐνῷ ἡ δυτικὴ ὡς τυραννοῦσα

πάντοθεν ἐχθροὺς ὄρα, οὐδεμίαν δ' ἄλλην θρησκείαν ἀνέχεται νὰ τελεῇ παρ' αὐτῇ τὰ καθ' ἑαυτήν. Πᾶσαι ὁμῶς αἱ θρησκείαι ἀνεκταὶ εἰσιν ἐν Ἑλλάδι, πάσας δὲ ἡ Ῥωσσία ἀνέχεται· τοῦτο δ' οὐ μόνον τανῦν, ἀλλ' ἐκπαλαι ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ὀλέγου καὶ Ἰγορος (457, A). Ἡ ἐπιστολή, ἣν κατὰ τὸ 1160 ἔγραψεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νοβογορόδου πρὸς τὸν Πάπαν Ἀλέξανδρον τὸν Γ', ἀξία ἐστὶν ἵνα τεθῇ εἰς παράλλελον πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1816 γραφεῖσαν ὑπὸ Πίου τοῦ Θ' πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους. Μετὰ πόσης οὕτοις θρασυτητος ὑβρίζει ἡμᾶς μετὰ πόσης δὲ πραότητος ὁ Ὀρθόδοξος ποιμὴν ἔγραψεν· « Ἄγνοῶ πῶς αἱ αἱρέσεις εἰσῆχθησαν εἰς τὴν θείαν θρησκείαν, ἀγνοῶ πῶς οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ἡμᾶς ψευδοχριστιανούς, ἡμεῖς ὁμῶς, οὐδόλως ἐκείνους μιμούμενοι, θεωροῦμεν αὐτοὺς ἀδελφοὺς, καὶ παρ' ἀπατωμένους ἐν πολλοῖς » (315—316, B). Ἀ ὡς μάρτυρας ἔσχεν ἡ Ῥωσσία διὰ θρησκευτικὸν φρόνημα ὑπὸ Ῥωσσιζῶν χειρῶν σφαγέοντας, ἀλλ' ἀμφοτέρω ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐπὶ Κισιτιῶν σφαγέοντες (209, A). Πόσα δὲ τὰ θύματα τῆς Παπικῆς φιλαρχίας; Ἡ ἱστορία ἐστιγμάτισε Κάρολον τὸν Θ' τῆς Γαλλίας καὶ ὠνόμασε δῆμιον τὸν ἐπιτελέσαντα τὰς σφαγὰς τῆς νυκτὸς τοῦ ἀγίου Βαρθολομαίου, ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ Π', ἅμα μαθὼν τὰς σφαγὰς ταύτας ἐώρτασε δημοτελῶς κατὰ φωταγωγίαν τὴν Ῥώμην καὶ πανθῆρους εὐχαριστίας τῷ ἐπὶ σφαγὴν ἀγογγύστως ἀχθίντι Προβάρῳ διέταξε διὰ τὴν θρίανθον ταῦτον τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας!

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΤΑΦΟΣ ΕΥΑΣ.

Φίλε φίλτατε!

Σὲ γράφω ἐκ τῆς Τζιδόδας ὅπου περίου μεταξὺ τῶσων ἄλλων χριστιανῶν ἐσπαρήχτη ἀπανθρώπως καὶ ἡμετέροι ὁμογενεῖς οἱ ἀλίγοι. Γράφω σοι δὲ σκοπὸν ἔχω νὰ σοὶ σταίλω σχέδιον κοιμητηρίου καὶ μένου πλησίον τῶν πλῶν τῆς Μεδίνης. Λέγεται

ὅτι τὸ κοιμητήριον τοῦτο, μεταξὺ ἄλλων ἐνδοξων λειψάνων, περιέχει καὶ τὸ τῆς μητρὸς τοῦ ἀνθρώπου γένους, τῆς Εὐας. Ἀλλ' ἂν μ' ἐρωτήσης ποῦ θαμελιοῦται ἡ δοξα αὕτη καὶ πότε ἐγεννήθη, σὲ ἐρωτῶ καί ἐγώ, ποῦ θαμελιοῦται καὶ πόθεν ἐγεννήθη

ἡ περὶ τοῦ τάφου τοῦ Νῶε δόξα τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσας ἄλλοτε ἐν τῇ *Πανδώρα*; Τὸ κατ' ἐμέ, πρῶτησα πολλάκις ὅλους τοὺς ἐγγχωρίους σοφοὺς διὰ νὰ μάθω τὰ περὶ τούτου· ἀλλ' αὐτοὶ ἀποροῦντες διὰ τοὺς δισταγμοὺς μου μὲ ἀπεκρίνοντο πάντα, ὅτι βέβαιον εἶναι ὅτι ἐκεῖ κοιμᾶται ἡ συκοφάντης Εὐα. Ἐνθυμηθεὶς τότε καὶ ἐγὼ ὅτι θαυμάσιον εἶναι τὸ νὰ πιστεύῃ τις ἀβασανίστως ὅτι ἀκούει, ἔκνυα ὡς καὶ οἱ σοφοὶ ἐκεῖνοι τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τῶν ἀραβικῶν ἐπιγραφῶν, αἵτινες ἀνεθυμίζουσι φιλοσοφικῶς πρὸς τοὺς ξένους ὅτι πρὸ τῆς κόνεως τῆς κοινῆς μητρὸς πρέπει νὰ φέρονται ὅλοι ὡς ἀδελφοί. Ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε, φαίνεται ὅτι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐξερύλλησεν οὐσιωδῶς· διότι ἡ σύζυγος τοῦ Ἀδάμ, εἴαν πρέπει νὰ κρίνωμεν ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ τάφου, εἶχεν ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα μέτρων ὕψος.

Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ κοιμητήριον φέρεται εἰς δωμάτιον στρογγύλον ὑπὸ τὸν θόλον, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου κεῖται μέλας λίθος δεικνύων ποῦ εὐρίσκεται ἀκριβῶς ἡ κοιλία τῆς Εὐας. Ὁ ξένος τότε ἀσπάζεται μετὰ στοργῆς ὑπὸ καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν κοιλίαν, ἐξ ἧς ἐρρέυσεν ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Εἰς ἄλλο δὲ παρακείμενον δωμάτιον ἀναπαύεται ἡ τελευταία βασιδὲ, ἥτις ἐλθοῦσα νὰ προσκυνήσῃ εἰς Μεδίαν ἀφῆκε τὰ κῶλα ἐν Ἀραβίᾳ.

Γ.

ΔΥΩ ΡΩΣΙΔΕΣ

αἰχμαλῶται ἐν Καυκάσῳ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. 227 καὶ 228.)

—000—

Ὀδυνηραὶ ὑπῆρξαν αἱ πρῶται ἐντυπώσεις τῶν αἰχμαλώτων εἰς Δαργιδέδενον· καὶ ἐφέροντο μὲν οἱ ὀρεινοὶ εὐγενῶς πρὸς αὐτάς, ἐφαίνετο ὁμῶς καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ αἰχμαλωσία θὰ παρετείνετο. Τὴν πριγκήπισαν Ἄνναν καὶ μετ' αὐτὴν τὴν πριγκήπισαν Βάρατοφ ἔφεραν εἰς μεγάλην αὐλὴν πλήρη γυναικῶν. Εἰς μόνον ἀνὴρ, λευκὰ φορῶν καὶ ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, παρετήρει τὴν ἀφίξιν τῶν αἰχμαλώτων ἀνωθεν ἐξώστου· ἦτο δὲ αὐτὸς ὁ Σιαμίλ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ νύξ ἦτο σκοτεινὴ δὲν διακρίνοντο οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου του. Ἀνοιγείσης δὲ καὶ δευτέρης θύρας αἱ αἰχμαλῶται εἰσῆλθον εἰς ἄλλην αὐλὴν κύκλῳ ἔχουσιν κτίρια, πρὸ τῶν ὁποίων ὑπῆρχεν ἐστεγασμένη στοὰ ὀλίγον ὑψηλοτέρα τοῦ ἐδάφους. Εἰς τὴν στοᾶν ταύτην ἦσαν πολλαὶ θύραι· εἰς μίαν δὲ ἐξ αὐτῶν ὁδηγηθεῖσαι ἐπέβησαν τῇ βοηθείᾳ τῶν περὶ αὐτάς γυναικῶν· καὶ ἐλθοῦσαι εἰς δωμάτιον ἀπέβαλον τοὺς ἐπενδύτας τῇ βοηθείᾳ πάλιν τῶν αὐτῶν γυναικῶν. Ἐνῷ δὲ ἐγίνοντο ταῦτα, ἦλθε καὶ ἡ πριγκήπισα Βαρβάρα καὶ ἔτυχε τῆς αὐτῆς δεξιώσεως. Αἱ αἰχμαλῶται ἦσαν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Σιαμίλ, οὗ τινος αἱ σύζυγοι τὰς ἐπεσκέφθησαν μετὰ μικρόν.

Καὶ πρώτη μὲν ἦλθε μία τῶν θυγατέρων αὐτοῦ

δεκατριῶν ἐτῶν ἔχουσα ἡλικίαν· τὸ ἦθος τῆς ἦτο γλυκὺ καὶ αἱ γυναῖκες ἐφέροντο εὐπειθῶς καὶ φιλοφρόνως πρὸς αὐτήν. Ταύτην δὲ παρηκολούθησαν δύο τῶν συζύγων τοῦ Σιαμίλ, ὧν ἡ μία, ἡ καλουμένη Ζαϊδέτα, εἰκοσιτεσσάρων περίπου ἐτῶν, ἦτο ἰσχνὴ καὶ κατὰ στικτὸς ἐκ τῆς εὐλογίας. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἦσαν μέλανες, ἡ ρὶν μακρὰ καὶ σιμὴ καὶ τὰ χεῖλη λεπτά· ἀντὶ ὁμῶς τῶν ἐλλείψεων τούτων εἶχε χάριν ἰδιαίτους εἰς τὰς Τατάρους. Ἦτο δὲ θυγάτηρ ἐνὸς τῶν ἰσχυροτέρων συμβούλων τοῦ Σιαμίλ ὀνομαζομένου, ὡς καὶ ὁ υἱὸς του, Τζεμμάλ Ἑδδίν. Ἡ δὲ ἄλλη σύζυγος, καλουμένη Σουανέτα, Ἀρμενία τὸ γένος, τριακονταετῆς περίπου, ἀρπαγεῖσα τὸ 1840 ὑπὸ τῶν ὀρεινῶν κατὰ τὴν πόλιν Μοσδόκ, ἦτο σχεδὸν ἐπίτεξ. Ὑψηλὴ τὸ ἀνάστημα, ὁπωσοῦν εὐτραφής, ἀλλ' ὠραία, λευκὴ καὶ ἀνθηροτάτην ἔχουσα ὤψιν, εἶχε τὸ ἦθος ἐπὶ τοσοῦτον ἐπαγωγόν, ὥστε κατέθελξεν εὐθὺς ἀμέσως τὰς αἰχμαλώτους. Ἡ πριγκήπισα τὴν ἠρώτησε περὶ τῶν τέκνων καὶ τῶν συντρόφων τῆς, αὐτὴ δὲ ἀπεκρίθη ὅτι θὰ ἔλθωσι μετ' ὀλίγον, ἀλλ' ὅτι ὁ Σιαμίλ ἐπιθυμεῖ νὰ λάβωσι καιρὸν αἱ πριγκήπισαι ἵνα ἀποκατασταθῶσι, καὶ συμπαραλάβωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰς γυναῖκας ἐκεῖνας τὰς ὁποίας αὐταὶ θὰ ζητήσωσι. Μετὰ μικρόν ἦλθον καὶ δύο τροφοί, φέρουσαι τὸν υἱὸν τῆς πριγκήπισσης Ἄννης καὶ τὸν τῆς ἀδελφῆς τῆς, μετ' αὐτάς δὲ καὶ ἡ θεραπεινὴ Βασίλισσα καὶ ἡ Κ. Δράνσεῦ μετὰ τῆς Σαλόμης καὶ τῆς Μαρίας. Ἐκάθησαν δὲ ὅλοι χαμαὶ κατὰ τὸ ἔθος τοῦ τόπου, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὁ θάλαμος ἐπληρώθη ὑπὸ πλήθος γυναικῶν καὶ παιδίων φερόντων κυανὰ ὑποκάμισα. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ τρίτη σύζυγος τοῦ Σιαμίλ, Ἀμινέτα τὸ ὄνομα, δεκαεπταετῆς τὸ πολὺ, διακρινομένη ὅλων τῶν ἄλλων διὰ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς μεγίστης ζωηρότητος τοῦ ἦθους. Ἦτο δὲ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Κιστῶν, τῆς κατοικοῦσης ἐν μέσσοις τῶν Καυκασίων, καὶ εἶχε τὸ ἐνδυμα πλουσιώτερον τοῦ τῶν ἄλλων· διότι, πλὴν τοῦ χιτῶνος, ἐφόρει καὶ κοκκίνην ἀναξυρίδα καὶ ἐπενδύτην πολυχρώματον καὶ μαῦρον πέπλον. Κατὰ παραγγελίαν τῶν δύο πρώτων γυναικῶν ἔφεραν εὐθὺς τσάϊ, μέλι, ἄρτον καὶ ὠραία σακχαρωτά, τὰ ὁποῖα ἀνέβησαν τὰ ταλαίπωρα παιδία. Ἐπειδὴ δὲ ἔπρεπε νὰ μείνωσιν αἱ αἰχμαλῶται ἐλεύθεραι ἵνα ἀναπαυθῶσι μετὰ τόσους κόπους, ὁ θάλαμος ἐκενώθη μικρόν κατὰ μικρόν.

Τὸ παλάτιον εἰς τὸ ὁποῖον κατεδικάσθησαν νὰ διατρίψωσιν ἐπὶ πολὺ αἱ πριγκήπισαι συνέκειτο ἐκ πολλῶν οἰκοδομῶν ξυλίνων, κειμένων περὶ αὐλῆς, πεντήκοντα περίπου βημάτων μῆκος ἔχουσας. Εἰς τὴν μίαν τῶν οἰκοδομῶν τούτων, τὴν διόροφον κατὰ τὴν μίαν τῶν οἰκοδομῶν αὐτῆς ἦλκετο ἡλιακὸς ὅπου ἐξηραίνετο τὸ κρέας. Αἱ σύζυγοι δὲ αὐτοῦ κατῴκουν εἰς τὰ λοιπὰ κτίρια. Πλησίον τῆς κυριωτέρας εἰσόδου τῆς αὐλῆς ἔκειτο εὐρεῖα αἶθουσα ὅπου ὁ Σιαμίλ συνεκρότει τὰ συμβούλια αὐτοῦ καὶ ἐκροάζετο τοὺς προσερχομένους, καὶ ἐμπροσθεν τοῦ παλατίου ἄλλο οἶκημα, ἐν ᾧ διέμενον οἱ γαῖτες καὶ ἄλλοι ἐγκριτοί. Ἀνωθεν ἐνὸς τῶν παραθύρων τοῦ οἴκημα-